

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί κυρώσεως της υπογραφείσης εν Βρυξέλλαις Διεθνούς Συμβάσεως «περί Αστικής Ευθύνης συνεπεία ζημιών εκ ρυπάνσεως υπό πετρελαίου, 1969 και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων».

Πρός την Βουλήν των Ελλήνων

1. Η κατά τα τελευταία έτη παρατηρηθείσα άλματώδης βιομηχανική ανάπτυξις, σκοπούσα εις την εν έπαρκεία παραγωγήν αγαθών διά την ικανοποίησιν των συγγρόνων αναγκών του ανθρώπου, είχεν ως αποτέλεσμα τον πολλαπλασιασμόν των προσπαθειών αναζητήσεως πηγών ενεργείας, ειδικώτερον δέ πετρελαίου, υπό οίανδήποτε μορφήν αυτού.

2. Το πετρέλαιον, ως γνωστόν, μεταφέρεται από τους τόπους παραγωγής εις τους τοιούτους διυλίσεως, εκειθεν δέ διωχεύεται εις την κατανάλωσιν, κυρίως διά θαλάσσης, γεγονός, το όποιον συνεπάγεται αύξησιν των πιθανότητων ρυπάνσεως της τελευταίας εις περιπτώσεις διαφυγής ή εκροής του πετρελαίου εκ των μεταφερόντων τούτο πλοίων (συνεπεία είτε αυτής ταύτης της λειτουργίας αυτών, είτε κατόπιν ναυτικού τινος ατυχήματος) και την πρόκλησιν μεγάλης εκτάσεως ζημιών τόσον εις τον Ιχθυολογικόν και ζωϊκόν εν γένει πλούτον των θαλασσών, όσον και εις τας ακτάς, αίτινες κατά κοινήν παραδοχήν αποτελούν πολύτιμον φυσικόν θησαυρόν της ανθρωπότητος όλης.

3. Μία των πλευρών του όλου προβλήματος, το όποιον συνιστά ή θαλασσία ρύπανσις, είναι ή της έξασφαλίσεως έπαρκούς άποζημιώσεως εις άτομα υφιστάμενα ζημίαν προκαλουμένην εκ ταύτης. Έπιτάκτική, όθεν, κατέστη ή ανάγκη υιοθετήσεως όμοιομόρφων διεθνών κανόνων και διαδικασιών διά τον καθορισμόν της ευθύνης των προκαλούντων θαλασσίας ρυπάνσεις και παροχής άποζημιώσεως εις τας εξ αυτών υφιστάμενα ζημίας πρόσωπα.

4. Την σχετικήν πρωτοβουλίαν ανέλαβεν ο Διακυβερνητικός Ναυτιλιακός Συμβουλευτικός Όργανισμός (IMCO), ως αρμόδιον εξειδικευμένον όργανον των Ηνωμένων Έθνών και θεματοφύλαξ :

— Τόσον της εν ισχύϊ Δ. Συμβάσεως «περί Προλήψεως Ρυπάνσεως της θαλάσσης διά Πετρελαίου», 1954,

— Όσον και της καταρτιθείσης εν έτει 1973 νεωτέρας Δ. Συμβάσεως «περί Προλήψεως Ρυπάνσεως της θαλάσσης υπό Πλοίων».

5. Προς τον σκοπόν τούτον, και κατόπιν προσκλήσεως του ως άνω Όργανισμού, συνεκλήθη Δ. Διάσκεψις εν Βρυξέλλαις, το 1969, τας εργασίας της οποίας παρηκολούθησεν δι' αντιπροσωπείας και ή Ελλάς.

6. Καρπός της Διεθνούς ταύτης Διασκέψεως υπήρξεν ή κατάρτισις Συμβάσεως «περί Αστικής Ευθύνης συνεπεία Ζημιών εκ Ρυπάνσεως υπό πετρελαίου, 1969» - την τελικήν Πράξιν της οποίας υπέγραψεν και ή Ελληνική αντιπροσωπεία.

7. Συμφώνως προς διάταξιν του άρθρου XV της άνωτέρας Συμβάσεως, διά να τεθῆ αυτή εν ισχύϊ διεθνώς, άπαιτείτο ή κύρωσις της υπό έκτώ (8) τουλάχιστον Κρατών - εξών 5 με όλικήν χωρητικότητα δεξαμενοπλοίων μείζονα του 1.000.000 κέρων.

8. Ό όρος ούτος ήδη επληρώθη, ή δέ Δ. Σύμβασις έτέθη, κατά τας συμπερωνημένα εν ισχύϊ διεθνώς την 19ην Ιουνίου 1975.

9. Αί Χώραι, αίτινες έσπευσαν να κυρώσουν την, περί της ό λόγος Σύμβασιν — και συνεπώς συνέβαλον ούσιαστικώς εις τήν θέσιν της εν ισχύϊ - είναι :

(i) Αλγερία	(viii) Λιβερία
(ii) Γαλλία	(ix) Μαρόκον
(iii) Δανία	(x) Νορβηγία
(iv) Δημοκρατία Δημοκρατία	(xi) Σενεγάλη
(v) Ηνωμένον Βασίλειον	(xii) Σουηδία
(vi) Ακτή Βλεραντσου	(xiii) Συρία
(vii) Λίβανος	(xiv) Φίτζι

10. Εις την κύρωσιν και υπό της Χώρας μας της ειρημένης Συμβάσεως αποβλέπει το συνημμένον σχέδιον Νόμου, άφ' ενός μεν ίνα μη άφραθῆ εις τας λοιπάς Κράτη - Μέλη του IMCO ή εντύπως ότι ή Ελλάς δέν ενδιαφέρεται διά θέματα προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος — όπερ αποτελεί δι' αυτήν αναμφισβήτητον πηγήν πλούτου — άφ' έτέρου δέ διότι ενδέχεται αι ως άνω κυρώσασαι την Δ. Σύμβασιν Χώραι να λάβουν περιοριστικά της έλευθέρως προσεγγίσεως εις λιμένας των ή του εκειθεν απόπλου μέτρα εις βάρος δεξαμενοπλοίων φερόντων την σημαίαν Χωρών μη εισέτι κυρωσασών την Σύμβασιν (και ως εκ τούτου μη έφωδισμένον μετά του ειδικού, ο προβλέπει το Άρθρον VII ταύτης, Πιστοποιητικού).

11. Έπί των, κατ' άρθρον, διατάξεων του εν λόγω σχεδίου Νόμου (το όποιον ουδεμίαν επίπτωσην επί του κρατικού προϋπολογισμού επιφέρει) παρατηρητέα τ' ακόλουθα :

Διά του Άρθρου πρώτου κύρωται, ή Δ. Σύμβασις «περί Αστικής Ευθύνης συνεπεία Ζημιών εκ Ρυπάνσεως υπό Πετρελαίου».

Διά του Άρθρου δευτέρου καθορίζεται υποχρέωσις συμμορφώσεως προς τας διατάξεις της υπό κύρωσιν Δ. Συμβάσεως υπό μεν των υπό Έλληνικήν σημαίαν πλοίων όπουδήποτε της ύδρογείου πλέου, υπό δέ των υπό ξένης σημαίας τοιούτων, όσάκις πλέουσ εντός των Έλληνικών χωρικών ύδάτων ή εύρίσκονται, ήγκυροβολημένα ή προσωρμισμένα, εντός Έλληνικών λιμένων ή όρμων.

Διά του Άρθρου τρίτου προβλέπεται ο έφοδιασμός πλοίων μεταφερόντων φορτίον πετρελαιοειδών άνω των 2.000 τόννων διά του κατά το άρθρον VII της Συμβάσεως πιστοποιητικού και ή άπαγόρευσις εισπλου ή απόπλου των εν λόγω πλοίων εις λιμένας και όρμους — πλην εάν είναι έφωδισμένα διά του πιστοποιητικού τούτου. Περαιτέρω καθορίζονται αι αρμόδιαι προς έκδοσιν αυτού Αρχαί, ή ήμερομηνία, πέραν της οποίας πλοία της προαναφερθείσης κατηγορίας, έγγεγραμμένα εις το νηολόγιον Χώρας μη Μέλους της Συμβάσεως, δέν θα γίνονται δεκτά εις Έλληνικούς λιμένας και όρμους — έστω και εάν φέρουν πιστοποιητικόν εν ισχύϊ — τέλος δέ καθιερούται ή υποχρέωσις όπως το πιστοποιητικόν τούτο φέρηται επί του πλοίου και προσκομίζεται προς θεώρησιν.

Το Άρθρον τέταρτον καθορίζει τας περιπτώσεις, καθ' ας αι Λιμενικαί του Κράτους Αρχαί δύνανται να προβαίνουν εις άκύρωσιν του έκδοθέντος, βάσει του Άρθρου τρίτου, πιστοποιητικού.

Το Άρθρον πέμπτον θεσπίζει κυρώσεις κατά των παραβατών του Άρθρου τρίτου και καθορίζει τας της καταβολής των έπιβαλλομένων προστίμων, προκειμένου να επιτραπῆ ο απόπλους των, καθ' α έβρεβιαώθη ή παράβασις, πλοίων.

Το Άρθρον έκτον καθορίζει τας αρμοδίας, εν τε τη ήμεδαπή και τη άλλοδαπή, Αρχάς προς εφαρμογήν του παρόντος Νόμου.

Διά του Άρθρου έβδομου καθορίζεται το τέλος χρηρηγείσεως του κατά το Άρθρον τρίτον απαιτουμένου πιστοποιητικού, ως και ο τρόπος εισπράξεως και άπεδόσεως τούτου.

Το Άρθρον όγδοον προβλέπει την, διά της έκδόσεως Π. Διατάγμάτων, ρυθμισιν εν ταις λεπτομερείαις των θεμάτων αναγομένων εις την υπό κύρωσιν Διεθνή Σύμβασιν.

Διά του Άρθρου ένατου προβλέπεται ή κατάργησις παντός έτέρου νομοθετήματος άφορώντος εις θέματα ρυθμιζόμενα υπό του περι ου ό λόγος Νόμου και της, δι' αυτού, κυρωμένης Δ. Συμβάσεως, από της θέσεως ταύτης εν ισχύϊ. Τέλος, διά του Άρθρου δεκάτου καθορίζεται ή έναρξις ισχύος του συνημμένου σχεδίου Νόμου.

Έν Αθήναις τη 26 Φεβρουαρίου 1976

Οι Υπουργοί

Έπί των Έξωτερικών Δ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ Έπί της Έμπορικῆς Ναυτιλίας Α. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ